

ضرورت بازننگری در فرآیندها

امیررضا سوری، عضو هیات علمی موسسه مطالعات و پژوهش های بازرگانی

شبکه ایران

مجموعه شرایط محیطی ناشی از اعمال محدودیت‌های بین‌المللی حاکم بر اقتصاد کشور به بروز شرایطی همچون کاهش میزان صادرات نفت و صادرات غیرنفتی (پتروشیمی و ...)، کاهش جریان ورودی درآمدهای ارزی به کشور، ایجاد محدودیت‌های نقل و انتقال جریان مالی بخش تجارت خارجی، افزایش هزینه‌های مبادلاتی تجاری-تولیدی، ایجاد مشکل در برخی واحدهای تولیدی و محدودیت در عرضه واردات منجر شده است. به بیان دیگر مجموعه شرایط مذکور به بروز چالش محدودیت منابع ارزی در اقتصاد ایران مبدل شد.

در این راستا مسئولان کشور اقدامات و سیاست‌های تجاری موثری به منظور مدیریت بازار و تخصیص بهینه منابع ارزی از طریق اولویت‌بندی کالاهای وارداتی، راه‌اندازی مرکز مبادلات ارزی، توافق ورود ارز صادرکنندگان در چرخه اقتصادی، تغییر مبنای محاسبه حقوق ورودی گمرکی از نرخ ارز مرجع به نرخ ارز مبادله‌ای، کاهش ۴۵ تا ۵۰ درصدی تعرفه‌ها و... را به انجام رساندند. اگر چه این اقدامات به ثبات نسبی در کشور منجر شده است ولی آیا کافی می‌باشد؟

در شرایط کنونی کشور، استفاده بهینه از درآمدهای ارزی بسیار حائز اهمیت است زیرا کمبود کالاهای مورد نیاز تولید منجر به کاهش تولید و عرضه و در نهایت افزایش قیمت تمام شده منتهی می‌گردد از این رو هر اقدامی که منجر به مدیریت و تنظیم کارآمدتر بازار کالاها گردد و منابع محدود ارزی را به کالاهای مورد نیاز جامعه اختصاص دهد مطلوب خواهد بود پس لزوماً می‌بایست تمام فرآیندهای تولید و تجارت به خصوص سیاست‌ها و ابزارهای اقتصادی در جهت مقابله با سیاست‌های

تحریم، بازتعریف و بازنگری شود همانطور که در خصوص سیاست‌های ثبت سفارش، تخصیص ارز، حقوق ورودی، نرخ تعرفه و ... انجام شد و سیاست‌ها و شیوه‌های کنار گذاشته شده تشویق تولید به خصوص برای کالاهای کشاورزی احیا و بکارگیری شوند و برای تامین و تولید کالاهای اساسی در داخل منابع ویژه و طرح‌های ضربتی دیده شود و مجلس شورای اسلامی با هماهنگی دولت بستر قانونی تغییر فرآیندها را نهادینه نماید.